

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **Mgr. L. K.**, narozený dne X
bytem x
zastoupen advokátkou Mgr. Barborou Kubinovou
sídlem Milešovská 6, 130 00 Praha 3

proti
žalované: **Univerzita Karlova v Praze**,
sídlem Ovocný trh 560/5, 116 36 Praha 1

o **žalobě proti rozhodnutí** rektora Univerzity Karlovy ze dne 7. 3. 2019,
č. j. POP/UKRUK/12/146708/2018-3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí rektora žalované (dále jen „rektor“) ze dne 7. 3. 2019, č. j. POP/UKRUK/12/146708/2018-3 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy ze dne 10. 12. 2018, č. j. POP/UKRUK/12/146708/2018-1 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

V prvostupňovém rozhodnutí rektor žalobci stanovil poplatek spojený se studiem ve výši 19 000 Kč za dalších započatých šest měsíců studia od 2. 10. 2018 do 2. 4. 2019. V napadeném rozhodnutí rektor současně rozhodl, že poplatek spojený se studiem se nesnižuje.

2. Dne 20. 2. 2020 zaslala prorektorka pro studijní záležitosti žalobci předexekuční výzvu, ve které odkázala na neuhrazený poplatek spojený se studiem stanovený rozhodnutím rektora ze dne 10. 12. 2018 ve spojení s rozhodnutím ze dne 21. 2. 2019. Žalobce na tuto výzvu reagoval žádostí, aby mu žalovaná zaslala doklad o doručení rozhodnutí o odvolání na jeho email. Žalovaná dne 5. 5. 2020 žalobci prostřednictvím datové schránky jeho právní zástupkyně doručila doklad o doručení rozhodnutí na adresu trvalého pobytu žalobce spolu s první stranou stejnopisu napadeného rozhodnutí.

Žaloba

3. Žalobce předně namítal nesprávné doručování prvostupňového rozhodnutí na adresu trvalého pobytu žalobce namísto doručování na elektronickou adresu X, kterou žalobce uvedl v odvolání. K žalobě ze dne 13. 5. 2020 přiložil stejnopis první strany rozhodnutí rektora o odvolání, který od žalované obdržel dne 5. 5. 2020, a předexekuční výzvu.
4. Žalobce dále namítá nezákonnost a nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Z doručeného stejnopisu rozhodnutí rektora o odvolání ze dne 5. 5. 2020 nelze určit číslo jednací. Rozhodnutí neobsahuje razítko, podpis, jméno a funkci oprávněné úřední osoby. Rozhodnutí neobsahuje ani poučení a odůvodnění.
5. Dále žalobce považuje za nezákonné to, že o odvolání rozhodoval rektor univerzity, který zároveň vydal prvostupňové rozhodnutí. Považuje za nepřipustné, aby nalézacím i odvolacím správním orgánem byl stejný správní orgán tvořený jedinou osobou. Zákon o vysokých školách připouští podání odvolání a stanovuje odvolací správní orgán, a tím vylučuje, aby v obou stupních rozhodoval totožný správní orgán. V opačném případě by se nejednalo o odvolání, nýbrž o autoremeduru. Žalobce považuje rektora za osobu vyloučenou z provádění jakýchkoliv úkonů, neboť se účastnil řízení v téže věci na obou stupních (§ 14 odst. 5 správního řádu). Odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2004, č. j. 5 A 8/2002-31, který se věnuje specifické povaze řízení o rozkladu, u kterého neexistuje devolutivní účinek a probíhá tak před tímž ústředním orgánem státní správy.
6. Žalobce se domnívá, že může existovat více odlišných originálů odvolacích rozhodnutí. V předexekuční výzvě žalované je totiž rozhodnutí o odvolání datované dnem 21. 2. 2019.
7. Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a přiznání náhrady nákladů soudního řízení.

Vyjádření žalované

8. Žalovaná ve svém vyjádření navrhla žalobu odmítnout jako opožděnou, případně zamítnout jako nedůvodnou.
9. Pokud jde o namítanou absenci formálních náležitostí, uvedla, že z originálu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že rektor rozhodnutí vyhotovil v souladu s § 67 správního řádu a že rozhodnutí obsahuje v souladu s § 68 správního řádu výrokovou část, řádné odůvodnění a poučení účastníků. Tvrzení žalobce, že může existovat více odlišných originálů odvolacích rozhodnutí, považuje žalovaná za neodůvodněné.

10. Námitku žalobce o nezákonnosti rozhodnutí z důvodu, že o odvolání rozhodl stejný správní orgán, který vydal prvostupňové rozhodnutí, odmítá. Odkazuje na zákon o vysokých školách a Statut Univerzity Karlovy, ze kterých vyplývá, že rektor je prvostupňovým i odvolacím orgánem. Rektorovi přísluší rozhodnout o vyměření poplatku, o odvolání v dané věci a v rámci přezkumu rozhodnutí o vyměření poplatku má i pravomoc vyměřený poplatek snížit, prominout nebo odložit termín jeho splatnosti. Žalovaná odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 11. 2019, č. j. 14 A 91/2018-27, ve kterém soud již dříve neshledal námitku porušení zásady dvojinstančnosti řízení důvodnou v případě rozhodování rektora v obou stupních řízení.

Další podání žalobce

11. V replice ze dne 27. 7. 2020 žalobce opakuje své žalobní námitky a uvádí, že existenci více originálů odvolacích rozhodnutí opírá o sdělení žalované, jehož obsah žalovaná ve svém vyjádření nevysvětluje. Nejedná se o neodůvodněné tvrzení. Nelze ani vycházet ze správního spisu, neboť žalovaná s ním před jeho odesláním soudu mohla manipulovat.
12. Žalobce se v replice vyjadřuje k rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 11. 2019, č. j. 14 A 91/2018-27, na který odkázala žalovaná. Dle žalobce v něm soud svojí argumentací vyprazdňuje smysl odvolacího řízení pouze na formální přezkoumání odvolacích námitek bez ohledu na to, jaký orgán a jaká osoba o odvolání rozhodují. Soud nezohlednil devolutivní účinek odvolání ani požadavek na objektivní posouzení odvolání.
13. V podání ze dne 15. 10. 2022 žalobce uvádí, že mu žalovaný doručil nový stejnopis rozhodnutí. Jeho žalobu však nelze považovat za předčasnou. Význam doručení nového stejnopisu rozhodnutí může dle žalobce spočívat pouze v potvrzení důvodnosti žalobního bodu spočívajícího v zásadních vadách stejnopisu rozhodnutí. Žalobce má za to, že rozšiřovat žalobní body mohl pouze do 7. 7. 2020. Tento den považuje za poslední den lhůty k podání žaloby.

Posouzení věci soudem

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
15. Soud v dané věci rozhodl bez jednání, jelikož žalobce s takovým postupem souhlasil a žalovaná nevyjádřila nesouhlas (viz § 51 s. ř. s.).
16. Žalobce předně namítal nesprávné doručení prvostupňového rozhodnutí na adresu trvalého pobytu žalobce namísto doručování na elektronickou adresu, kterou žalobce uvedl v odvolání.
17. Městský soud usnesením ze dne 27. 9. 2022, č. j. 3 A 57/2020-54, vyzval žalovanou, aby své napadené rozhodnutí žalobci procesně řádným způsobem doručila. Dospěl k závěru, že se tak dosud nestalo, neboť žalovaná doručovala žalobci v rozporu s § 19 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) na adresu trvalého pobytu žalobce, X, nikoliv na doručovací e-mailovou adresu X, kterou si žalobce výslovně zvolil jako adresu pro doručování v podaném odvolání ze dne 28. 1. 2019.

18. V dané věci nedošlo ani k fikci oznámení rozhodnutí okamžikem, k němuž je bezpečně a bez rozumných pochyb zjištěno, že účastník seznal úplný obsah rozhodnutí co do jeho identifikačních znaků i věcného obsahu, zásadně tedy rovnocenně tomu, jako by mu bylo rozhodnutí řádně oznámeno. Žalobce se totiž prokazatelně seznámil toliko se str. 1 napadeného rozhodnutí, která mu byla doručena dne 5. 5. 2020. Správní žalobu následně podal dne 13. 5. 2020 (tj. včas).
19. Soud se ztotožňuje s žalobcem, že jím podaná žaloba nebyla předčasná. Je-li žaloba podána přes vadu doručení správního rozhodnutí, jedná se o nedostatek žaloby (nedostatek podmínky řízení) odstranitelný. Samotná tato skutečnost (vada doručení) není bez dalšího důvodem k odmítnutí žaloby pro předčasnost.
20. Soud žalované uložil, aby napadené rozhodnutí žalobci řádně doručila a doklad o tomto doručení předložila soudu. Z doručanky předložené žalovanou plyne, že žalovaná napadené rozhodnutí žalobci řádně doručila dne 6. 10. 2022. Protože teprve tímto doručením bylo napadené správní rozhodnutí řádně oznámeno, plyne až od tohoto okamžiku lhůta k případnému rozšíření žaloby na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo k rozšíření o další žalobní body (viz Kocourek, T. § 46 Odmítnutí návrhu. In: Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019). Lhůta pro uplatnění nových námitek proto uplynula 6. 12. 2022, tedy dva měsíce od řádného doručení napadeného rozhodnutí. Žalobce však žádné další žalobní body nad rámec dříve uvedených nedoplnil. Uplatněnými žalobními body je soud vázán.
21. Žalobce předně namítal nezákonnost a nepřezkoumatelnost rozhodnutí z důvodu absence podstatných náležitostí. Soud shledal, že napadené rozhodnutí, které žalovaná v úplnosti doručila žalobci dne 6. 10. 2022 poté, co jí povinnost opětovného a řádného doručení uložil soud, všechny tyto náležitosti obsahuje. Soud zjistil, že obsahem datové zprávy ze dne 5. 5. 2023 byla toliko první strana napadeného rozhodnutí. Tato vada však byla zhojena řádným doručením celého rozhodnutí žalobci. Námitka není důvodná.
22. Námitkou nezákonnosti rozhodování rektora v prvostupňovém i odvolacím řízení se zdejší soud již opakovaně zabýval. Lze odkázat zejména rozsudek ze dne 12. 11. 2019, č. j. 14 A 91/2018-27, rozsudek ze dne 30. 11. 2022, č. j. 14 A 68/2021-34 (body 72 a 73), rozsudek ze dne 12. 8. 2022, č. j. 9 A 86/2018-75 (bod 42) a rozsudek ze dne 30. 10. 2020, č. j. 9 A 198/2018-60 (bod 50). V nyní projednávané věci neshledal důvod se od dříve přijatých závěrů odchýlit.
23. Dle § 68 odst. 1 písm. f) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách vysoká škola rozhoduje o právech a povinnostech studenta ve věci vyměření poplatku spojeného se studiem podle § 58 odst. 3 a 4. Dle § 68 odst. 5 téhož zákona je odvolacím správním orgánem rektor.
24. Dle čl. 28 odst. 2 Statutu Univerzity Karlovy ze dne 14. 12. 2016 v řízeních o vyměření poplatku podle § 58 odst. 3 zákona o vysokých školách a v řízeních o přiznání stipendia, o kterých tak stanoví stipendijní řád, rozhoduje v prvním stupni rektor. Odstavec 3 pak stanoví, že odvolacím orgánem je rektor.
25. Čtrnáctý senát tohoto soudu v rozsudku ze dne 30. 11. 2022, č. j. 14 A 68/2021-34 dříve uvedl, že:

„72. (...) v souzené věci jde o rozhodnutí vydané ve specifickém řízení, kde je umožněn určitý typ zákonem předvídané, a tedy i přípustné autoremedury. Toto řízení se odvíjí od povahy veřejné vysoké školy realizující v rozhodovací činnosti jak veřejnou samosprávu, tak státní správu, která na ní byla přenesena. Z tohoto důvodu povaha řízení nesnese

srovnání se standardním správním řízením a plná aplikace ustanovení správního řádu se v takovém řízení neuplatní. V této souvislosti je třeba přisvědčit odůvodnění žalovaného, že je v samosprávné působnosti vysoké školy, zda určí jako orgán prvního stupně rektora či děkana. (...)

73. Argumentace žalobkyně, že právní úprava v zákoně o vysokých školách je v zásadě jen „brou na odvolání“, nemůže zvrátit závěr soudu o vztahu obecné právní úpravy správního řízení a zvláštních specifik zakotvených v zákoně o vysokých školách. Oponovat je třeba i námitce žalobkyně, že popsany systém představuje pro účastníka řízení nižší standard ochrany než úprava odvolání podle správního řádu a že není zaručena rovnost účastníků s ohledem na různý způsob vnitřní úpravy na různých vysokých školách. Je totiž třeba primárně vycházet ze samosprávné působnosti veřejných vysokých škol, jejíž rozsah je definován v § 6 zákona o vysokých školách.“

26. Soud se plně ztotožňuje se závěrem, že rozhodování rektora v obou stupních správního řízení je pro svou specifickou povahu v souladu se zákonem, neporušuje zásadu dvojinstančnosti řízení, a že rektora nelze považovat za osobu vyloučenou z rozhodování dle § 14 správního řádu. Z tohoto důvodu neshledal námitku žalobce důvodnou.
27. Žalobce konečně vyjádřil obavy, že může existovat více originálů napadeného rozhodnutí s odkazem na odlišné datum rozhodnutí uvedené v předexekuční výzvě. Soud ověřil, že ve spisu zaslaném žalovanou se nachází předexekuční výzva, která se shoduje s kopií zaslanou žalobcem. Soud dává žalobci za pravdu, že datum rozhodnutí rektora v předexekuční výzvě (21. 2. 2019) se odlišuje od data uvedeného na napadeném rozhodnutí (7. 3. 2019). Číslo jednacích napadeného rozhodnutí uvedené v předexekuční výzvě se shoduje. Z obsahu správního spisu však nevyplynulo, že by existovaly dva originály napadeného rozhodnutí. Správní spis obsahuje toliko rozhodnutí ze dne 7. 3. 2019. Skutečnost, že předexekuční výzva uvádí odlišné datum rozhodnutí, nemá dopad na zákonnost napadeného rozhodnutí. Námitka není důvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji výrokem I. tohoto rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalované pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nad rámec její úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. října 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu